

Scrisoare de intenție

Stimați colegi,

Prin prezenta scrisoare, îmi declar intenția de a candida pentru un loc în Senatul UNITER pentru că, după 20 de ani de activitate în domeniul teatral (și cultural, în general), cred – mai ales după evenimentele recente legate de anularea și reluarea procedurilor de alegeri – că pot contribui, cu această experiență a mea, la mai binele colectiv al unei organizații esențiale pentru viitorul scenei din România.

Am lucrat în teatru din perspective foarte diferite – am scris (mereu și constant) despre spectacole, am publicat și am editat cărți (despre teatrul independent din România și din Europa de Est, despre schimbări de practici estetice și moduri de producție etc.), am fost angajată în teatre, am fost (și sunt) evaluator de proiecte, am contribuit la dezbaterile și redactarea de legislație și politici culturale, iar în prezent fac parte din grupul de lucru care redactează caietele de obiective pentru teatrele din București.

Experiența aceasta m-a făcut să văd mai limpede un lucru: multe dintre problemele despre care vorbim de ani de zile nu mai pot fi rezolvate doar prin efort individual, prin bunăvoința unei instituții, prin soluții punctuale sau prin participări la inițiative de dezbatere ale altora. Ele au nevoie de reprezentare profesională, de negociere și de politici publice coerente.

Teatrul românesc de astăzi este mult mai divers decât structurile sale instituționale tradiționale: alături de teatrele publice există artiști independenți, companii și spații independente, forme noi de creație și de producție, profesioniști care lucrează simultan în mai multe sisteme și generații pentru care traseul profesional arată foarte diferit de cel al generațiilor precedente. Cercetările și cărțile mele despre teatrul independent, despre condiția actorului și despre transformările practicilor artistice, ca și munca mea în domeniul politicilor publice au pornit tocmai de la această realitate.

Experiența mea în și cu forurile unde se scriu legile, regulamentele, metodologiile și bugetele mi-a arătat și cât de important este ca breasla (oricât de discutabil ar fi acest termen, altul nu avem pentru comunitatea profesională reprezentată de UNITER) să fie prezentă *înainte* ca deciziile să fie luate, nu doar atunci când oalele sparte trebuie lipite cumva.

Cred cu tărie că experiența mea e utilă în Senatul UNITER în primul rând pentru câteva direcții pe care le consider esențiale – unele, pe de o parte interne, pe de alta, externe:

- rediscutarea Statutului UNITER astfel încât să reflecte mutațiile tehnologice și de producție ale teatrului contemporan, iar „studiile de specialitate sau conexe” să nu mai excludă profesioniști ai scenei pentru care, altminteri, există categorii dedicate de premii ale Uniunii (light-, video- și sound-designeri, de pildă), iar în Senat să poată fi reprezentate toate profesiile sau cât mai multe dintre ele (coregrafii, dramaturgii etc., de exemplu, nu au acum în ce secțiune să fie aleși);
- o mai atentă reprezentare, în UNITER și de către UNITER, a unor sectoare teatrale considerate până acum „minore” – în primul rând teatrul de animație, teatrul pentru copii și practicile teatrale outdoor (teatrul de stradă, de pildă), dar și teatrul independent și artiștii emergenți;

- un nivel ridicat de consultare cu membrii UNITER și o creștere a participării profesioniștilor din teatru la organizația care-i reprezintă – ceea ce include atragerea ca membri a profesioniștilor din teatrul de limbă maghiară și germană, a celor din animație etc., dar și a artiștilor de pe scena independentă;
- o capacitate de reacție crescută a UNITER în fața diverselor și recurentelor crize administrative și legislative, în directă legătură cu legitimitatea Uniunii de a gestiona astfel de situații de criză prin dialog direct cu autoritățile de orice fel;
- o comunicare mai bună cu societatea și cu publicul de teatru, care să contribuie la transformarea acestora în parteneri ai profesioniștilor din teatru, înțelegând mai bine specificul profesiilor scenei, necesitatea finanțărilor, rolul de serviciu public al culturii ș.a.;
- nu în ultimul rând (ci, aș zice, dimpotrivă), studiile, profilul meu profesional și experiența în domeniul legislativ și al politicilor publice sunt **elemente ce pot contribui în mod unic la capacitatea UNITER de a participa direct la deciziile politice și administrative cu impact asupra teatrului.**

Cred cu tărie că UNITER trebuie să se întărească organizațional și să aibă capacitatea de inițiativă în politici publice și legislație, capacitatea de a formula poziții, de a construi argumente și de a negocia competent atunci când interesele profesionale ale membrilor săi sunt în joc.

La fel de important mi se pare ca UNITER să privească mai atent spre viitorul profesiei. Formarea noilor generații, precaritatea începutului de carieră, mobilitatea profesională, diversificarea formelor de producție și schimbările tehnologice nu sunt teme secundare. Ele vor determina în bună măsură cum va arăta profesia teatrală peste zece sau 20 de ani.

Cred că una dintre responsabilitățile Senatului este să poată găzdui perspective diferite și să transforme diferențele de viziune în dezbatere profesională și în propuneri concrete. Experiența mea de critic de teatru, cercetător și autor m-a obișnuit cu dezbaterile și cu necesitatea de a susține opiniile prin argumente, iar experiența instituțională și legislativă m-a învățat că argumentele trebuie transformate în mecanisme și decizii.

Îmi doresc un UNITER mai puternic și mai vizibil, care să fie mai prezent în conversația publică despre teatru, mai puternic în dialogul cu autoritățile, mai atent la diversitatea reală a profesiei, cu mai mulți membri, tot mai activi. Un UNITER care să nu vorbească doar despre prestigiul teatrului românesc, ci și despre **condițiile concrete în care acest teatru este făcut.**

Cu colegialitate,

Iulia Popovici

București, 18.09.2026